

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

327.

Neviens nevar otru glābt. Vienīgi paša piepūle paceļ garu nolemtajās daiļajās pasaulēs.

328.

Sējēji, sējiet labāk! Zeme drīz gatava! Ja pasaulei nepalīdzēs sevišķiem līdzekļiem – zemes tvirts neizturēs.

329.

Neviens neteiks, ka doma par Ugunīgo Pasauli ir ārdoša, noliedzoša, anarhistiska. Nebūs kaitīga traukšanās uz Augstākām Pasaulēm – būs samērība un vēlēšanās pilnveidoties. Tā, izlasot “Ugunīgas Pasaules zīmes”, nekas netiks atmests un apraiptīts. Pretēji, domātājs iemācīsies un apgūs prieku pāri Zemes esamībai.

Mēs vēl atgriezīsimies pie Ugunīgās Pasaules, kad runāsim par augstākajām enerģijām. Bet lai uz to dienu draugi iemācās iemīlēt Ugunīgo Pasauli, Gaismas Pasauli, Daiļuma Pasauli.

330.

Niknie vajātāji, kurp dzenat? Paši neapzinādamies, jūs tuvināt gaišajai Patvertnei.” Šo seno dziesmu var atkārtot visos laikos. Šo patiesību var apstiprināt visās valodās, tāpēc labāk būt vajātam nekā vajātājam.

331.

Daudz runā par pārbaudījumiem. Daudz ir gaušanās par smagajiem pārbaudījumiem. Apšaubā pat, vai pats pārbaudījuma jēdziens ir taisnīgs. Visiem neizpratnes pārņemtajiem varētu palīdzēt, liekot vārda pārbaudījums vietā – pārbaude. Jebkurš cilvēks, iekams dosies pāri tiltam, noteikti pārliecināsies par tā izturību un tāpat rīkosies arī citās savās rīcībās. Sevis paša labā cilvēks pārbauda visu apkārtējo. Pārbaudījuma jēdziens cilvēkam netiek, jo tas no kaut kurienes sūtīts, bet pārliecināšanās savu ērtību labā cilvēkam nav pretīga. Lai viņš sāk apzināties, ka visi pārbaudījumi ir vienīgi viņa paša labā. Jāiegaumē, ka pasaulu tuvināšanās jēdziens ir liels pārbaudījums.

332.

Pārbaudījumi pašam māceklim kļūst it kā par ceļa zīmēm, kuras tas pamana pārejot Smalkajā Pasaulē. Tā mēs mācāmies pārbaudei dažādos stāvokļos, tāpēc jāizprot darāmā darba būtība. Cik daudzas neievērojamas fiziskās pasaules darbības izraisa smalkajā stāvoklī teicamas sekas – tik plaši vērtējama darbība. Bieži šķietamā abstrahētā ražošana dod viskonkrētākos atklājumus un vissmalkākās aplēses, šķiet gūstamas tikai ar pacietības pieredzi. Pārbaudījumi ir ļoti svētīgi un ietilpst seno Mācību sistēmā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

333.

Kaut cilvēki arvien atcerētos, ka tie staigā pa bezdibeņa malu! Jo tas tā arī ir. Kuru katru mirkli viņus var aiznest veiksmīgs vai neveiksmīgs pagrieziena. Tālab vai gan nav iespējams paturēt prātā šo saiti ar kosmisko plūsmu, lai bez nodrebēšanas varētu ieskatīties bezdibenī, tomēr katru brīdi atceroties tā esamību.

334.

Ēģiptes mistērijās bija darbība, ko sauca par “šķēpa asināšanu”. Pārbaudāmo novietoja dziļā tumsā. Viņam tuvojās Lielais Hierofants un atklāja tam dažus Noslēpumus, un Gaisma apstaroja Hierofantu, pēc tam viss atkal iegrima tumsā.

Tad pienāca priesteris, ko sauca par kārdinātāju. No tumsas kārdinātāja balss jautāja: “Brāli, ko tu redzēji un dzirdēji?” Pārbaudāmais atbildēja: “mani pagodināja ar klātbūtni Lielais Hierofants.”- Brāli, vai esi pārliecināts, ka bija Pats Lielais?” – Manas acis redzēja un ausis dzirdēja!” – Bet veids varēja būt maldīgs un balss varēja būt viltota.”

Tad pārbaudāmais vai nu sajuta apmulsumu un tika atstāts, vai arī pildījās ar stiprumu un sacīja: “Var apmānīt acis un ausis, bet nekas nepievils sirdi. Redzu ar sirdi, dzirdu ar sirdi, nekas netīrs nepieskarsies sirdij, jo asi trīts man uzticētais šķēps.”

Tad no jauna tuvojās Lielais Hierofants un parādīja viņam kausu, pilnu sarkana dzēriena, un sacīja: “Pieņem un izdzer savu kausu, tukšo to, lai ieraudzītu dzelmes noslēpumu.”

Kausa dibenā bija attēlots izstiepiet cilvēks, ieslēgts zalkša riņķī un uzraksts – “Tu pats, visu atdevušais un visu pieņēmušais”. Tādejādi tā pati Mācība visos laikos, bet neziņas tumsa liek aizmirst tās jēgu (nozīmi).

335.

Kas gan palīdzēs Kaujas dienās? Tas, kurš līdz ar pacietību pieņēmis arī vīrišķības bruņojumu. Jūs paši zināt, kāda vīrišķība nepieciešama, lai izietu bīstamās takas. Var piedāvāt briesmu pilnu ceļu, vai ceļu bez briesmām, bet ugunīgā sirds izvēlēsies pirmo.

336.

Žēl, ka Augstāko Skolu nobeidzot aizmirsts derīgais. Senatnē pielietotais pārbaudījums. Skolniekiem vajadzēja izklāstīt savu izvēlēto uzdevumu visdažādāko klausītāju priekšā. Turklāt tika prasīts, lai būtu atrasti izteicieni, kas saprotami visiem – uzdevums grūts. Priekš viņiem bija jāatrod vienkāršus vārdus, nenogurdinot ar tiem izglītotākos klausītājus. Sabiedrība ne vienmēr bija apmierināta, bet skolnieki tomēr pielika vislielākās pūles, lai tos saprastu un lai tai pašā laikā viņiem būtu iespējams pieskārties arī sarežģītājiem un augstajiem jēdzieniem. Tādi vingrinājumi vienmēr vajadzīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

337.

Zināms, mēģinājums pašam ar sevi arvien noderīgs, jo atgādina par pārbaudījumu. Pārbaudīšana ir jaunrades pazīme. Vajag pierast pie domām, ka cilvēki nemitīgi rada. Ar katru skatienu, ar katru elpu, ar katru kustību viņi maina kosmisko viļņu plūsmu. Ja nav tukšuma, tad kā gan ir apvienotas pasaules! Dzīvības šūniņas aug kā koka lapas. Bet mēs piemirstam, ka katras mūsu kustības forma saglabājas. Cik gan daiļai tai jābūt, lai tā būtu Dižā Tēlnieka cienīga!

338.

Izplatījuma uguns izkausē visus sakrājumus. Bet kādu aizsprostu gan ceļ cilvēki un kā tie pieblīvē izplatījumu ar neizpratni un apziņu, kura tik maz ietver Kosma celtniecības darbu! Kā gan iespējama jauncelsme, neatzīstot Augstāko Vadītāju! Kā var veidot, nejutot pavedienu, kurš saista ar Hierarhu? Kā var cerēt uz sūtījumiem, ja gars neatveras pretī gaismai? Vienīgi piekļaujoties Hierarhijai un pildot pausto Gribu, var patiesi gūt veiksmi un sasniegt visu, kas apstiprināts.

339.

Neskumstiet, ja Jums jāšķiež tik daudz laika, sagādājot dzīves iztiku. Visiem mums jānopelna savs maizes kumoss. Patiešām, viss jāpanāk, neatraujoties no dzīves un, zemes rokām un kājām. Te ietverts dižens skaistums. Vai gan vērtīgs tas darbs, kas veikts mierā un pārticībā? Un vai esam dzirdējuši par tādiem darbiem? Nē, visi domas giganti jaunradījuši vissmagākos apstākļos. Dažs mierā un pārticībā nespēj atraisīt visu centru nepieciešamo spriegumu.

Patiesi, fiziskā apmierinātība un miers mūsu bīstamākie ienaidnieki. Nekas tā nedzēs iekšējo uguni kā bezrūpīga rītdiena. Mēs nepazīstam šādu bezrūpību un strādājam uz trūkuma un iespēju robežas. Bet grūtā brīdī, kad visi spēki sasprindzēti un attapība lietā likta, pienāk arī palīdzība, bet pēc likuma – vienmēr pēdējā brīdī. Gara attīstībā nepieciešamas visas likstas. “Tā labākā prieka puķes aug grūtu ceļu malās.” Pienāks laiks, radīsies arī citi apstākļi, un uzdevumi paplašināsies. Iespējams, ka rūpes par maizes kumosu zudīs, bet tad būs citas un vēl komplicētākas un smagākas. Bet ja Skolotāja Tēls dzīvo sirdī, vai mēs drīkstam zūdiņties par rītdienu? Pats ļaunākais pēc cilvēku iztēles dažreiz ir mūsu glābiņš un pakāpe uz jaunām iespējām. Patiesi, ja mūsu kalpošana ir nesavtīga, tad matiņš nenokritīs no mūsu galvas bez Lielā Skolotāja ziņas. Nesavtīga Kalpošana, sirds atdevība un atzinība auž to izturīgo pavedienu, pa kuru atnāk viss vajadzīgais.

Tālab drosmīgi uzņemsimies neizbēgamās grūtības un dosim barību savam garam saskarsmē ar Gaismas meklētājiem. Notikumi nobriest, var sagaidīt daudz pārmaiņu. Bet ja mēs kalpojam varenajai Gaismai, tad visbīstamākais vilnis var mūs celt tikai augšup. Tā, pilnīgi uzticoties Vadošajai Rokai, darīsim gaišo darbu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

340.

Ciešanas visos gadījumos atzīstamas kā svētība, jo tās izsmalcina mūsu izjūtas un iemāca cēlo līdzietību. Prieks vien nespēj dot jūtām dziļumu, tāpēc ceļa papildījumam nepieciešams šo divu antipolu apvienojums. Pārakmeņojusies sirds nav cienīga Sauļu Saules apzīmējuma. Pārakmeņojusies sirds, kas ar visām fibrām neskan līdzī savas apkārtnes priekiem un bēdām, nav tāda mācekļa sirds, kas iet Gaismas Ceļu. Pilnveidojoties visa jūtu gamma tā izsmalcinās, ka pēdējās pakāpes augsta mācekļa sirds dažreiz līdzinās it kā vātij, bieži viņš fiziski izjūt tās dedzinošās sāpes. Bet šis jūtīgums ir ne tik daudz sevī dēļ, kā citu un vispārējā labuma dēļ, kas zināma tiem cilvēkiem šķiet "tukšs vārds". Sevišķi smaga ir katra rupjība.

Domāju, ka daudzi neapzinās, ko viņi saprot ar vārdu "pārakmeņojusies sirds". Iespējams, ka viņi grib sacīt, ka bieži, saņemot dzīves sitienus, bet paplašinot apziņu un apzinoties saiti ar Hierarhiju, mēs iemācāmies mierīgi saņemt šos vēstnešus, jo saprotam, ka vai nu esam tos pelnījuši, vai arī tie nes mums svētību. Tas jau ir gara rūdījums, kad cilvēku vairs nekas nebiedē, bet viņa sirds vēl lielākā degsmē tiecas uz Hierarhiju, tiecas uz varoņdarbu labuma vārdā.

341.

Iegaumēsim, ka visgrūtākā stunda var būt jauna sasnieguma sliekšnis.

342.

Runāju par svešiem tiltiem un vārtiem. Ceļā gadās sveši tilti, vajag iet pāri, neskatoties lejup, ar vienu vēlēšanos – drīzāk sasniegt krastu. Tāpat neprātojiet svešu vārtu priekšā, bet nezaudējot savu mieru, prasiet, lai laiž jūs cauri, jo jūsu ceļš ir izlemts. Poras pret nelabu gaisu jānoslēdz ar tīriem nodomiem. Bet kad top smagi, atkārtojiet – tomēr eju dārza brīnišķīgajā, nebīstos nolemto vārtu.

Kāpēc vairogs pār mani? – Lai mani aizsargātu. Jau jauni šķēršļi radīsies, arī tos pāriešu, to – nebīstos!

Dabiskā gaišā augšupeja

343.

Kustības ātrums zināmā mērā veicina saskarsmi ar Smalko Pasauli. Kustības viesulis it kā noslauka zemāko slāņu puteklaino čaulu. Virpuļojošie dervīši vai amerikāņu trīcētāji, vai sibīriešu lēcēji pamatojas uz šādām kustībām. Bet tādējādi tie arī pierāda, cik nepieļaujama tāda enerģijas varmācīga kāpināšana. Zemākos slāņus nedrīkst ar varu fiziski uzveikt. Pareizais ceļš ir dabiskais garīgās augšupejas ceļš. Tieši Brālība veicina šādu gaišu daiļu augšupeju.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

344.

Apvienībām, ko dēvē par ticības sadraudzībām, vajadzīgi ļoti īsi statūti, bet Brālībai nevar būt rakstīti likumi. Brālība nevar balstīties uz konvencionālas piespiešanas. Jau pats vārda ierobežojums neiekļaujas Brālības bezrobežības jēdzienā.

Kas izprot Brālību kā jūgu, lai ātrāk aiziet. Kas grūtsirdīgi noliecas Brālības Vārtu priekšā, lai ātrāk griežas atpakaļ. Prasme priecāties par Brālību ir jau gudrs prieks.

345.

Tas, kā cilvēce izprot Mūsu Tēlu, tas ir tik pretējs īstenībai. Kad Mūsu Tēli dzīvo apziņā kā atbildīgie par cilvēci, tad Mēs varam šo uztveri pieņemt kā tādu, kas izprot Arhāta sirds spriegumu. Protams, Mums bija jārunā, ka Mūsu vadošā darbā Mūs rosina vienīgi likuma izjūta. Bet likuma jēdziens tik daudzveidīgs! Kad Mūs, cilvēces Brāļi, runājam par likumu kā par Mūsu esamības stimulu, tad, protams, Mēs runājam par Dižo Magnēta likumu. Mūsu likumā pārveidojas visa kosmiskā dzīve, kas pamatota uz lielās pievilksmes. Pievilksme, tai tiecoties, izpaužas visdzižākā sirds. Jūsu likums dibinās uz cilvēku cietsirdības. Mūsu likums dibinās uz Pasaules Mātes Sirds!

346.

Patiesi, Arhāta jēdziens ir sagrozīts. Šī parādība sagrozīta tāpēc, ka tai atņemts daiļums. Cik blāvi deg Labuma Skolotāja izpratne pasaules apziņā! Bet Patiesība dzīvo un Patiesības vārdā Mēs radām. Tāpēc, dzīves pārveidošanai jāpieņem Hierarhija kā Patiesības daiļums. Tā smalkjūtīga sirds rada kosmiskās evolūcijas labā. Tā jāpieņem sirds fokusa nozīme, tā jāsaprot ar sirdi smalkjūtīgās sirds dzižā norise.

347.

Protams, tie, kas apgalvo, ka “nekādi Skolotāji jūs neatbrīvos, vienīgi jūs paši”, atkārto vienu no daudzajām austrumu mācību un Dzīvās Ētikas grāmatu formulām. Patiesām- “viss jāveic cilvēku rokām un kājām”. Neviens nevar piespiest mūsu apziņu pieņemt patiesību, kas tam vēl neizprotama. Vienīgi mūsu iekšējā tiekšanās spēj veikt nepieciešamo transmutāciju. Visa austrumu gudrība apliecina, ka vienīgi personīgā piepūlē un neatlaidīgā darbā pie sevis sasniedzamas atziņas un patiesības izpratne. Bet tā pati gudrība saka, ka “Skolotājs ir ceļa radītāja bāka un glābiņa virve grūtajos kalnu pārgājienos. Tas, kurš pieņem Skolotāja vadību, paātrina savu ceļu.” Atvieglot un paātrinot savu ceļu, viņš tādejādi var attiecīgi atvieglot arī savu tuvāko cilvēku ceļu. Minēšu savu mīļāko 84.papagrāfu no “Agni Jogas”: “Ieskatu, ka katrs var lasīt Mūsu grāmatas. Neredzu, ka kāds no tiem, kas Mums tuvojas, varētu baiļoties. Izdariet dažādas baiļu pārbaudes. Dabūjiet šausmīgas maskas un pasmaidiet, kad iedrebas sirds. Kur gan paļaušanās uz Skolotāju? Kur gan spēku pazīšana? Var atšķirt Mūsējos pēc pirmā sauciena. Kā alnis trauksies Mūsējais. Nezinu tādas atbaidošas maskas, kas to spētu atvirzīt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

Neņemsim piemēru no milžiem un varoņiem, atgādināšu mazo indusu, kas atzinis Skolotāju. Mēs viņam jautājam: “Vai tiešām saule tev aptumšosies, ja to skatīsi bez Skolotāja?” Zēns pasmaidīja: “Saule paliks Saule, bet Skolotāja klātbūtnē man spīdēs divpadsmit Saules!” Indijas gudrības saule spīdēs, jo upes krastā sēd zēns, kas pazīst Skolotāju.

Ir elektrības vadītājs, ir arī atziņas apvienotāji. Ja barbārs uzbruks Skolotājam, tad sakieta viņam, kā cilvēce nosauca grāmatu krātuvju iznīcinātājus.

348.

Iedrosmes cildināšana izplatījies tālu. Paši necilākie mācekļi devušies meklējumu ceļā un nonākuši pie Mums, lai izšķirojam viņu tiekšanos. Katrs atnesis savus sapņus: es izpostīšu visus zemes tempļus, jo patiesībai nav vajadzīgas sienas; es apūdeņošu visus tuksnešus; es atvēršu visus cietumus; es iznīcināšu visus zobenus; es ierīkošu visus ceļus; es noslaucīšu visas asaras; es apstaigāšu visas zemes; es uzrakstīšu cilvēces grāmatu, bet tas vismazākais griezās pie zvaigznēm, kas aizdegās, un sacīja: “Sveiki, brāļi!” un šajā sveiciens iedrosmē aizgāja viņa “es”. Šajā sveiciens iedrosmē nostiprinājusies pasaules visuma ceļš.

349.

Cilvēce bieži bez vajadzības ir pāršūdinājusi savus apģērbus. Gan bez mēra saīsināts, gan velkot aiz sevis veselās astes. Piedurknes ir vilkušās gar zemi vai pazudušas pavisam. Gan augšgals ir bijis plats, gan lejas gals neaptverams. It kā rokai nebūtu vienalga, kādā piedurknē sagrābt kaimiņu aiz rīkles. Ar pārgērbšanos nepaveicās. Ņemsim lietas tādas kādas tās ir. Pie tam ielāgosim, centīsimies netraucēt entuziasmu, lai arī no kurienes tas nāktu. Neslēpsim patiesību, bet ierādīsim vietu ikkurai sajūsmi. Vai gan lielajos pasākumos sajūsma traucēs? Vieta atradīsies it visam. Ja pamatā sajūsma, tad celt ir vieglāk un iznāk izturīgāk. Kā mīlestība, tā arī sajūsma aizdedz ugunis. Savāksim visus ugunsradītājus un iegaumēsim, cik vērtīga ir katra dzirkstele. Gaisma un tumsa – neaizmirsīsim neko, kas ir no Gaismas!

Mēs dodam dzīvības nesējus no augu valsts, bet nenoraidīsim visu to, kas neievērots mīt mūsos pašos .

Kaut kas par kādību

350.

Aicinātājs uz labāku kādību jau ir uz ceļa.

351.

Saturs atdzīvina formu un tā neaizmirstas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

7.nodaļa: Pārbaudes ceļa grūtības

351.a

Ja Skolotājs sacīs – man ir desmit tūkstoš mācekļu, jautājiet, vai gan katram ir ieeja? Daudzums izslēdz panākumus. Karaspēka lielums nav bijis uzvaras ķīla.

352.

Grūti izprast, kur izmisuma solis un kur trauksmaina vēlēšanās. Pat liesma būs līdzīga.

353.

Gaidīšanas kādības. Augstākās gaidas ir pasaules evolūcijas gaidas. Parastās gaidas sadalās tumšās, miegainās un modrās gaidās. Tumšo gaidu haoss nes izplatījumam vienīgi ļaunumu. Miegainās gaidas izplatījumam nes vienīgi ļaunumu. Miegainās gaidas ir kā gruzdošas ogles. Modrās gaidas uzrāda gatavību jebkurā stundā saņemt jauno.

Esmu jau Sacījis – protiet vēlēties, tāpat Teikšu – protiet gaidīt. Protiet šķīstīt gaidu kvalitāti. Cauri vētrai, kā nedziestošu gaismekli nesiet gaidas. Gaidu iekšējā īpašība ir viņu spēja pieaugt. Ar ko gan labāk iespējams salīdzināt šo pazīmi, ja ne ar pasaules evolūciju? Tādām gaidām jāiespiežas visā mūsu dzīvē. Tām jāpiepilda mūsu darbs ar darbības trīsām. Jo šajā savienojumā tas ir tas vislabākais un visu skaistākais. Ieiedami samulsušo mājoklī saki – gaidiet pasaules evolūciju!

354.

Tādējādi izmainīsies visas esamības psiholoģija. Jūs jau spējat negarlaikoties, kaut arī atrastos nepieejamās alās. Jūs jau pazīstat bezbailību, atrodoties pat Armagedona pirmajās rindās. Jūs jau pazīstat pacietību, pat pasaules vētrām plosoties. Tā daudzas kādības jau ieiet jūsu dzīvē un nes līdzī neiznīcināmus uzkrājumus. Tie arī ir īstās bagātības sākums.

355.

Tālo sūtījumu iespēja ir liels retums. Kā vienmēr, vajag atšķirt seku kādības. Ir nemierīgi sūtījumi, kas līdzinās mušām, no tām atgaiņājas; ir smagi kā zārku vāki – tie šausmina; ir līdzīgi bultu svilpieniem, tie uztrauc, nedodot izpratni. Reti, kad sūtījumi skaidri; reti tie izsauc attiecīgu centru sadarbību. Šis apstāklis pa daļai attiecināms uz auras stāvokli, bet galvenā nozīme – sūtījuma kādība. Šo kādību sauc par gribas derīgumu, kas pierāda korespondenta sprieguma voltu daudzuma izpratni. Lai elektriskā spuldze iedegtos, vajadzīga voltu atbilstība. No svara ne tikai sūtījuma saturs, bet kādība. Gara zināšana dod sūtījumam derīgumu. Sūtījuma derīguma sekas būs uztveršanas prieks, jo viss samērīgais ir prieks.